

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17Csp/143/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217215820
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Karol Fil'
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7217215820.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudcom Mgr. Karolom Fil'om, v spore žalobcu: D. H. N., s.r.o., so sídlom, K. 5, G., IČO: XXXXXXXX, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: Y. G., nar. XX.X.XXXX, s trvalým pobytom Z. 2, H., o zaplatenie 3.889,52 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamieťa v celom rozsahu.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.05.2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy spolu 3889,53 eur s príslušenstvom, a to na základe Zmluvy č. XXXXXXXXX uzavretej dňa 20.12.2010 medzi právnym predchodcom žalobcu N. N. a.s., so sídlom Y. XX, XXX XX G., IČO: XX XXX XXX a žalovanou. Žalobca na preukázanie svojho nároku spolu so žalobou predložil: Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 123/2015/CE, Prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 123/2015/CE, Zmluvu č. XXXXXXXXX, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Všeobecné obchodné podmienky, Výzvu k úhrade zo dňa 10.11.2015, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015, Podací hárok č. EPH005672742, Pokus o zmier zo dňa 07.05.2017.

2. Žalovanej sa nepodarilo doručiť žalobu na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, preto súd vykonal všetky úkony potrebné na zistenie jej skutočného pobytu, no neúspešne. Žalovanej boli z uvedeného dôvodu žaloba, prílohy k žalobe, procesné poučenia ako aj výzva na vyjadrenie k žalobe doručené dňa 17.12.2019 v súlade s § 116 ods. 2 CSP. Žalovaná sa k takto doručenej žalobe nevyjadрила.

3. Dňa 18.05.2002 žalobca doručil súdu vyjadrenie, kde špecifikoval úhrady žalovanej, uplatnenú pohľadávku a jej výpočet. K vyjadreniu priložil platobnú históriu.

4. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 14.08.2020, žalobca po vyslovení predbežného právneho posúdenia súdom predložil výzvu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 09.09.2015 vrátane obálky a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.09.2015 vrátane obálky.

5. Súd uplatnil v konaní sudcovskú koncentráciu konania, keď neprihliadol na návrh právneho zástupcu žalobcu na odročenie pojednávania za účelom predloženia ďalších výziev N., a.s., ktorými mal preukázať skutočnosť, že boli splnené zákonné predpoklady na platné postúpenie pohľadávky na žalobcu uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to z dôvodu, že tento prostriedok procesného útoku právny zástupca

žalobcu vzhľadom na to, že konanie prebieha už od 24.05.2017, neuplatnil včas a jeho vykonanie by vyžadovalo odročenie pojednávania.

6. Z dokazovania vykonaného predloženými listinami mal súd preukázať tieto skutočnosti:

- Zo Zmluvy č. XXXXXXXXXX a štandardnej európskej informácie o spotrebiteľskom úvere: dňa 20.12.2010 Slovenská sporiteľňa a.s. a žalovaná uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej sa N. sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver na čokoľvek v sume 12.500,-EUR s úrokovou sadzbou 10,9% p.a., RPMN vo výške 12,64% a s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.11.2020.
- zo žaloby, vyjadrenia zo dňa 12.05.2020 a platobnej histórie: žalovaná uhradila do 23.10.2015 Slovenskej sporiteľni a.s. sumu 11.892,16 EUR a dňa 09.03.2016 žalobcovi sumu 20,-EUR.
- zo všeobecných obchodných podmienok: (i) v zmysle bodu 10.3 pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky. (ii) v zmysle bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok N., a.s., klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatné, premlčané alebo nepremľčané ako aj previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky; predchádzajúci písomný súhlas banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam klienta ako záložcu voči banke v prospech banky ako záložného veriteľa. V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.
- Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE a jej prílohy č. 1: N. a.s. ako banka so žalobcom ako nebankovou spoločnosťou podpísala 23.10.2015 zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej na žalobcu (čl. V zmluvy v spojení s jej prílohou č. 1 špecifikujúcou postúpenú pohľadávku).
- Z oznámenia o postúpení pohľadávky a z podacieho hárku: N., a.s. dňa 30.10.2015 vyhotovila pre žalovanú oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka, ktoré žalobca poslal doporučené dňa 11.11.2015.
- Z výzvy na úhradu zo dňa 10.11.2015: žalobca vyzval na zaplatenie dlžnej pohľadávky žalovanú výzvou zo dňa 10.11.2015.
- Z výzvy zo dňa 09.09.2015 a priloženej obálky: N. a.s. vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 982,06 eur, kde ju zároveň upozornila na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Výzvu poslala žalovanej dňa 10.09.2015.
- Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.09.2015: Slovenská sporiteľňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.09.2015. Oznámenie poslala žalovanej dňa 01.10.2015.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa ust. § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva sňou spojené.

12. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), avšak právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere bolo treba posudzovať i podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných zákonoch o ochrane spotrebiteľa - zákon č. 250/2007 Z.z. a zákonč. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

15. Žalobca nepopiera postavenie žalovanej v ich zmluvnom vzťahu so N., a.s. ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Nemôžu preto byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie celej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý i prechodu práv a povinností zo zmluvného vzťahu z pôvodného veriteľa na žalobcu. Základným znakom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľné podmienky. Už citované ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka síce veriteľovi, ktorým v tomto prípade bola Slovenská sporiteľňa, a.s., umožňuje svoju pohľadávku postúpiť na iného aj bez súhlasu dlžníka, v tomto prípade žalovaného, ale za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka, teda nesmie odporovať dohode medzi stranami vzťahu ani zákonu.

16. Súd nezistil, že by postúpeniu pohľadávky N., a.s. na žalobcu bránila dohoda, ktorá by bola uzavretá medzi N., a.s. a žalovanou.

17. Úver žalovanej bol poskytnutý bankou, ktorá úvery poskytuje na základe bankovej licencie. Bolo preto povinnosťou súdu zisťovať, či obmedzenia pre postúpenie pohľadávky bankou na iný subjekt, navyiac v tomto prípade na subjekt nebankový nepozná zákon o bankách (zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Vzhľadom na postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, bola daná povinnosť súdu vykonať ex offo súdnu kontrolu zmluvy o úvere, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to napriek nečinnosti žalovanej, lebo pri spotrebiteľských zmluvných vzťahoch má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán (porovnaj uznesenie NS SR vo veci sp.zn. 6Cdo 1/2012). Rovnako tak bol súd povinný zisťovať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej úhrada je predmetom sporu, pričom v tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.1.2009 sp. zn. 1Cdo 76/2007.

18. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 vyplýva, že v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať

z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo. Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodíť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodíť ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn.IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

19. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Preskúmaním relevantných okolností prípadu podľa stavu do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca síce preukázal existenciu výzvy N., a.s. zo dňa 09.09.2015, odovzdanej na poštovú prepravu dňa 10.09.2015, doručenej žalovanej v zmysle bodu 10.3 všeobecných obchodných podmienok dňa 13.09.2015, ktorou žalovanú vyzývala na zaplatenie omeškanej pohľadávky vo výške 982,06 eur s upozornením, že môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Avšak vo výzve nebolo žiadne bez upozornenia na možnosť postúpenia pohľadávky, ale hlavne nebola dodržaná lehota 90 kalendárnych dní, ktorá je určená pre klienta na plnenie svojho dlhu, aby sa tak vyhol prípadnému postúpeniu takejto pohľadávky na iný nebankový subjekt. Keďže zmluvu o postúpení pohľadávok N. a.s. uzatvorila so žalobcom už dňa 23.10.2015, t.j. už 40. deň po doručení výzvy.

21. Žalobca tak nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky na postupníka t.j. žalobcu, ktorý nie je bankou a preto je právny úkon žalobcu a N. a.s. (t.j. zmluvu o postúpení pohľadávok) potrebné s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka vyhodnotiť za neplatný pre obchádzanie zákona (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.8.2016, ako aj rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/50/2017 zo 17.8.2017, sp. zn. 7Co/7/2017 z 24.8.2017, sp. zn. 2Co/220/2016 z 30.8.2017, či sp. zn. 20Co/124/2016 z 28.9.2017). Písomná výzva upravená v citovanom zákonom ustanovení (§ 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách) je totiž faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 90 dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanému včas, t.j. 90 dní pred postúpením pohľadávky, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu legítimáciu.

22. Súd nespochybuje právo Slovenskej sporiteľne, a.s. ako poskytovateľa úveru zmluvne so žiadateľom o úver (dlžníkom) upraviť práva a povinnosti pri poskytovaní úveru odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. A aj napriek tomu, že v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, to zákon o bankách vyslovne banke neumožňuje (zákon o bankách to vyslovne pripustil až s účinnosťou od 10.06.2013). Avšak podľa názoru súdu právo N. sporiteľne, a.s. ako postupcu na postúpenie pohľadávky voči žalovanej nie je platne založené na bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok N. N., a.s. Bod 19.16 totiž tvorí obsahovú súčasť Všeobecných obchodných podmienok N. N., a.s., ktoré boli dopredu pripravené N., a.s. pre široký okruh jej klientov bez možnosti žalovanej akýmkoľvek spôsobom sa podieľať na ich tvorbe a ovplyvniť ich obsah. Všeobecné obchodné

podmienky vrátane textu označeného bodu preto nie je možné považovať za individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku. Už z tohto dôvodu tento text nemožno považovať za dohodu oprávňujúcu N. sporiteľňu, a.s. postúpiť pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Všeobecné obchodné podmienky tvoria obsahovú súčasť samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi N. sporiteľňou, a.s. a žalovanou dňa 20.12.2010, v dôsledku čoho ich bod 19.16 treba považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku a to podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, pretože táto podmienka vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, lebo jednak touto zmluvnou podmienkou banka obchádzala ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a hlavne, žalovaná ako spotrebiteľ už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dávala súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nej ako dlžníkovi na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo značne sťažené), zatiaľ čo žalovaná takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostala a svoju prípadnú pohľadávku voči banke bola oprávnená postúpiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Na konštatovaní značnej nerovnováhy nič nemení ani fakt, že v poslednej vete bodu 19.16 všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že banka nebude bezdôvodne súhlas spotrebiteľovi odopierať. Uvedené totiž nezabavuje spotrebiteľa povinnosti žiadať predchádzajúci súhlas banky.

23. Nemôžu byť potom pochybnosti o tom, že táto zmluvná podmienka je nielen neprijateľná podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale tiež absolútne neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Absolútne neplatná zmluvná podmienka nemôže zakladať akékoľvek právo alebo povinnosť, v dôsledku čoho Slovenskú sporiteľňu, a.s. neoprávňovala túto pohľadávku žalobcovi bez dohody so žalovanou postúpiť.

24. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo205/2009).

25. Slovenská sporiteľňa, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu voči žalovanej na žalobcu len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve, ktorá by bola doručená nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a to aj bez jej súhlasu. V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli, bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právny úkon, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovanej prihliadnuť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/445/2015 z 19.4.2016).

26. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti (spôsobilosti na postúpenie) takejto pohľadávky N., a.s., teda licencovaného subjektu oprávneného podľa zákona o bankách poskytovať spotrebiteľské úvery, na žalobcu, z ktorého by mu vzniklo právo vymáhať žalovanú pohľadávku. Súd podporne poukazuje i na výklad ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách Krajským súdom v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7Co/715/2015 z 24.2.2016, ktorý uvádza, že uvedené zákonné ustanovenie v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým

je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Uvedené vyplýva aj z formulácie „napriek písomnej výzve...“, čo znamená, že najskôr musí byť vyhotovená a odoslaná písomná výzva a potom môže nastať situácia, že klient bude dlhšie ako 90 dní v omeškaní alebo nebude, teda táto okolnosť je až následná a od nej sa odvíja možnosť postúpiť pohľadávku na nebankový subjekt.

27. Vzhľadom na uvedené súd žalobu žalobcu v celosti zamietol ako nedôvodnú. Ďalšími okolnosťami pre posúdenie daného spotrebiteľského vzťahu sa preto nebolo potrebné bližšie zaoberať.

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku („CSP“) vychádzajúc zo záveru, že žalovaná bola v pomere k žalobcovi procesne plne úspešná, avšak v konaní jej žiadne trovy konania nevznikli a ani jej zo spisu nevyplývajú. Preto súd vychádzajúc zo zásady procesnej ekonomie rozhodol tak, že úspešnejšej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).